Încântarea privirii provenită din direcţia luminii stelare

On August 14, 2021

Un ochi clarvăzător nu este întotdeauna un ochi care fuge, ci unul care vede de departe ceea ce este destul de aproape.

Tocmai mă plimbam alene pe bulevard, când, deodată, câţiva dintre prietenii mei din grupul de Atletism Iaşi mi-au ieşit în cale. Era antrenamentul "after the sunset", căci se spune că azi este o noapte specială. Noaptea perseidelor. Într-adevăr, regret că nu am putut fi împreună, uniţi prin disciplina sportivă pe care o îndrăgim atât de mult, dar mi-am zis că o variantă la fel de bună este o pauză binevenită după atâtea semi-maratoane la care am participat în ultimele săptămâni.

Este în continuare o noapte specială. Nu am văzut stele căzătoare, dar am văzut nişte luminiţe mici care formau un fel de filamente întrerupte vag de spaţiul dintre două secunde pe care le calculezi din mers, în timp ce eşti depăşit de inevitabilul unei dinamici familiare. Şi chiar dacă aş fi văzut stelele căzătoare, desprinse dintr-o legendă a elenilor care venerau tot ce venea din universul zeilor, acestea tot n-ar fi avut atâta forţă şi intensitate ca luminiţele de basm care mi-au luminat calea.

Logic. Am crescut printre luminiţe, care din punct de vedere al mesajului simbolic pe care-l sugerează, mă direcţionează spre adoptarea unei estetici cât mai naturale a lumii înconjuratoare. Este o artă să alergi, la fel cum este o minune să străluceşti, dar marea provocare este să fii una din luminiţele acelea care deschid calea spre o altă galaxie, nemuritoare şi fascinantă, numită în mod figurat: "egalitate armonioasă". O complexă şi tainică egalitate armonioasă.

Leadership: Poţi să defineşti un reper al autenticităţii imaginii pe care o imortalizezi în cele mai frumoase cadre, aşa încât să scoţi în evidenţă o nouă abordare a artei?

Cred că o valoare importantă a vieţii pe care trebuie să ştim s-o preţuim, la fel de mult ca proiecţia unor stele cu noroc care apar în umbra celor mai înalţi munţi din lume, dar şi în umbra celor mai singuratice văi, unul din lucrurile acelea care dă valoare dorinţei de a străluci dincolo de circumstanţele vieţii, este EGALITATEA.

Nimeni nu străluceşte mai mult decât celălalt într-o galaxie plină de stele. Fiecare străluceşte atât cât trebuie, într-un fel anume, aşa încât din anumite unghiuri fiecare poate să creeze un vis sau o viziune. O emoţie, o poveste, o amintire...

Ridicaţi-vă ochii spre cer, şi priviţi cu ochii stelelor spre pământ ! Acesta este un reper al autenticităţii imaginii pe care voi încerca de acum înainte să o imortalizez în cele mai frumoase cadre, punând în prim plan o realitate care nu trebuie exprimată neapărat în concepte, ci o realitate care trezeşte puterea de a da viaţă unei imagini, menţinând în viaţă flacăra unei inepuizabile pasiuni pentru artă.

Dacă fericirea se naşte din dragoste, privirea îndreptată spre stele se naşte din dorinţa ochilor de a se adapta la întuneric. Iar dacă opera artistică se naşte ca improvizare a unor poveşti până la mici scene ce investighează raportul dintre lucruri şi oameni, şi dacă ea trăieşte şi se dezvoltă în timpul execuţiei sale, această natură îi asigură deplinătatea rigorii expresive tocmai pentru că privirea îndreptată spre frumos este luminată de aceeaşi strălucire firească ca a unei stele din infinitul spaţiului.

Aşa este. În această noapte caldă, plină de pace, nu am alergat printre luminiţele care se aprind suflate de vânt în dinamica unei sesiuni de running, dar am prins o frântură din realitatea care se arată ochiului sub forma unui mănunchi de raze, strânse într-un punct care se numește "punct de fugă". Cu cât un obiect este mai aproape cu atât va părea mai mare în comparaţie cu un obiect îndepărtat.

Leadershipul tău se ghidează după impactul vizual al unei imaginii pe care cauţi să o înlocuieşti cu o alta, prin intermediul proprietății extraordinare a sufletului de a privi dincolo de realitatea imediată?

Iată de ce antrenamentul prietenilor mei a căpătat o strălucire aparte, mai ceva ca o întâlnire cu aştrii, fiindcă alergarea lor de noapte a stârnit în mine ceva ce nu am mai simțit demult: dorința fantastică de a mă constitui, de pildă, într-un fenomen de reflexie a unor fluxuri luminoase de aceeaşi intensitate ca a stelelor. Deci, să abandonăm egoismul, privirea îndreptată spre noi înşine, şi să ne îndreptăm privirea spre acele stele care ne pot sluji drept indicatoare, aducându-ne aminte că lumina străpunge întotdeauna întunericul.

De ce spun asta? Fiindcă runningul alături de prieteni este precum licărirea unei stele ce se aprinde undeva departe, a cărui imagine fotografică este punctuală ca a unei stele, dar a cărui natură nu este neapărat stelară, ci acţionează cu intensitate asupra muncii unui artist, ca o provocare, ca o activitate ludică – ideală pentru dezvoltarea creativităţii.

Fiindcă orice pas în alergare, direct proporţional cu magnitudinea aparentă a unei stele care se deplasează faţa de Pământ, poate lumina pe cerul nopţii, ca şi înăuntrul meu, o împărăţie de fericire, o poveste de neuitat la stadiul nemuririi. Să priveşti o alergare nocturnă înseamna să te specializezi într-o tehnică aparte de observare şi analiză a amintirilor care niciodată nu se "sting".

Nu uita că o imagine cu alergători are puterea de a te încărca cu dorința arzătoare de a triumfa mereu, trezind îndeosebi puterea mentalului colectiv al celor care îmbrăţişează idealurile de unitate, solidaritate, dar și armonia între "fond" şi "formă".

A privi dincolo de realitatea imediată înseamnă să vezi de departe, într-o lumină complet diferită, ceea ce poate explica numai prin conlucrarea dintre "un far călăuzitor prin negura necunoscutului" şi "proiecţia unei viziuni artistice".

Încântarea privirii provenită din direcţia luminii stelare se poate desluşi lesne pe chipul unui artist entuziast care se priveşte pe sine cu aceeaşi adoraţie şi încântare cu care priveşte o stea a cărei lumină continuă să strălucească pe veci în sistemul solar.

Aceeaşi stea va continua să strălucească pe veci în inima artistului, în amintirile sale, în creaţiile sale, ori de câte ori el va privi dincolo de exteriorul oamenilor, căutând valorile lor reale, intrinseci. Nu uitaţi că un ochi clarvăzător nu este întotdeauna un ochi care fuge, ci unul care vede de departe ceea ce este destul de aproape.

Source: https://neculaifantanaru.com/incantarea-privirii-provenita-din-directia-luminii-stelare.html